

ਬਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਰਾਏ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ. ਗਿੱਲ, ਜੇ.
ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

2001 ਦਾ COCP ਨੰਬਰ 10

18 ਦਸੰਬਰ, 2003

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 - ਐੱਸ. 2(c) ਅਤੇ 10—ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ-ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕਾ, ਘਿਨਾਉਣੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ- ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ - ਇੱਕ ਹਫਤੇ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ 2,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

(ਪਾਰਾ 10 ਤੋਂ 13)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਨੀਲ ਚੱਢਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ .

ਐਲਐਮ ਗੁਲਾਟੀ ਅਤੇ ਪੀਐਸ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ / ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਜੇ

(1) ਸ੍ਰੀ ਕੁਸ਼ੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੇ 25 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੂਪਨਗਰ ਰਾਹੀਂ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 263 ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਕੇਸ ਸਨ, ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦਾ ਕੇਸ ਸਾਲ 1996 ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਕੇਸ ਸੀ। ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ 27 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਿਊਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਖਦਸ਼ਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫਿਰ

ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਗੇ। ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਭਾਵ 18 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਈ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 24 ਅਗਸਤ, 2000 ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 24 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਕੰਬ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੇਸ ਦੀ 26 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੇਟ ਕਾਪੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

[1.[1] ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ 12 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:-

"ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 24 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੇਟ ਕਾਪੀ, ਜੋ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬੇਤੁਕੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। . ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕਾਟਮੈਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

[1.[2] ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਜੱਜ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਤਕਾਲੀ ਮਾਨਯੋਗ ਨਿਰੀਖਣ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰੀਖਣ ਜੱਜ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 10, 11 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

[1.[3] ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

[1.[2] h ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ।

[1] 1] ਇਸ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਯੋਗ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।

[2] 2] ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਬੰਧ RI ਤੋਂ R-4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

[3] ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਬਹਿਸ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 11 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਲ.ਐਮ. ਗੁਲਾਟੀ ਨੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੇ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 31 ਮਾਰਚ 2003 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

[4] ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨੇ 26 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਰੈਜ਼ੀਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 258 ਭੇਜਿਆ, ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਪੈਰਾ 2 ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਵਿਰੋਧੀ 25 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਦੁਪਹਿਰ 12.30 ਵਜੇ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਸੌਂਪੀ। ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੁਹਰਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।”

(5) ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ 26 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 2000 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 27374-ਐਮ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 407 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਿਰਾਦਰ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

(6) ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਲ.ਐਮ. ਗੁਲਾਟੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਇਆ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ; ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੋਣਗੇ; ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ RI ਤੋਂ R-4) ਤੋਂ ਕਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਮਿਲੇ ਸਨ; ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(7) ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:-

“ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੇ, ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਨ।

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ 22 ਕੇਸ ਪੈਡਿੰਗ ਹਨ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

(8) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਨਿਆਇਕ ਪੱਖ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਖੋਜ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੱਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਜੋ ਦੋਸ਼

ਲਗਾਏ ਸਨ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੇ, ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਹੁਣ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(10) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(11) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(12) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹਨ।

(13) ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

(14) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(15) ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। 2000 ਹਰੇਕ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ 15-15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।

(16) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 91 ਵੇਂ ਦਿਨ ਸੁਪਰਡੈਟ, ਮਾਡਲ ਜੇਲ੍ਹ, ਬੁਡੈਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਫਤਰ ਸੁਪਰਡੈਟ, ਮਾਡਲ ਜੇਲ੍ਹ, ਬੁਡੈਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ